
Nekrologas

Obituary

Kraštovaizdžio architektui GIEDRIUI DANIULAIČIUI atminti

KRAŠTOVAIZDŽIO RITERIS

*Tik nesakykit man, kad Lietuva tai ne La Manča,
Laiškai kad riterių seniai seniai pradingo...
Gal širdimi pajuskim žalią Žemės kančią
Ir paklausykim šventgirėj giesmės prasmingos.*

*Dabar neklauskit, ko sunykę Sąžinė ir Protas,
Kodėl tiek daug išduota ir parduota...
Geriau lai veriasi kraštovaizdis lančiom rasotom
Ir Atmintis pabunda ten giliai širdy nešiota.*

*Ne, neišnyks tie metai, mėnesiai ir dienos,
Tas nerimas sielos, svajonių aukštas mēlis...
Kada Jis kūrė, mokė, griovė abuojumo sienas
Ir krašto Grožį tarsi vėliavą iškėlė.*

*Jis nešė ją tvirtai lyg riteris, lyg grandas,
Valdžios, garbės ir turto neieškojo.
Gaivia versme Jo mintys mus atranda,
O žvilgsnis giedras šildo ir vilioja.*

*Klausykite – darbams Jo Kauno Ažuolynas ošia
Ir Nemunas Jam himną kilpomis sudėjo...
Širdis kilni norėjo sutalpinti visą Žemės grožį,
Bet nesuspėjo, nesu-spėjo, ne-su-spė-jo...*

*Garbingą mirtį kovoje Likimas skyrė,
Nors Pergalės atšvęsti ir neleido...
Taip pasitraukia Nebūtin tik didžiavyriai,
Tik riteriai turėję savo Veidą...*

2003 04 10

P. Drabužis